

Adam Puslojić

PESME OKAJNICE

TAJ ČOVEK

Taj čovek danas nije tu.

Taj čovek može, kažu,
biti svako od nas –
ali, avaj, danas
to sam samo ja!

MALE LINIJE KOSMOSA

Mirim se sa svojom dušom
iznova na selu. Nisam,
nisam daleko otišao.
Koliko sam mogao, dao sam
od sebe sve: jezik i pogled
iz sveta u svet. Nauka
treba da je nauk i navika,
sličnost sopstvenog lika
sa malim linijama kosmosa.
Gledaj da se uživiš sada
u kretanje tvoje senke,
u danu i u mraku. Ona može
mного toga, još.

(24. 9. 2006.)

ŠTAP

Svoj starački štap danas
deljem od tankog pruta vrbe
i besmisla. Kud si krenuo,
u ovim tvojim godinama?
Misli na um i kosti.
Saberu se, praktičan budi.
Samo savršeno budan
palacaj svojim jezikom. Znam
da su u pravu oni koji me
sada posmatraju. Vreme je
za blistavi kraj dana
i svetkovine. Pauk talasa
svoju mrežu! Muva tu ipak
nedostaje, izvesno vreme.

VRISAK

Oteo se Munku, **kao slika
u vidu krika** i sad nastoji,
pokušava a još ne uspeva,
da mi se vrati u usta.
KAŽEM MU DA TO NISU
TA USTA. Ali, ne haje.
Krik je uveren da je vrisak,
jer nije ličan, no sveopšti.
Tako je bitniji u svojim
sopstvenim očima, veći je
za bezbroj ličnosti i za
neograničenu upotrebu i trajanje
a može stati i u usta
vazduha, tmine i beskraj.
Krik je tren, vrisak je večnost.

ŽIV SAM I MRTAV

Tek retkim klipanima je dato
da se čude, na vreme sasvim
i makar nakratko, koliko dah
jedan zna trajati tek
a da se konac i Veliko klupko
ne zamrse sasvim, sasvim...
To je moj život, ovaj danas.
Ja sam taj i takav besmrtnik
i luda na kraljevskoj poljani
i u svečanoj dvorani Krajine
i sveg malenog carstva Srbije.
Svakako zemlje i zacelo nebeske!
Ko o tome ima i drugačije uverenje,
stav i mišljenje, imaće posla
sa mnom, jednako živim i mrtvim!

25. 9. 2006.

PSEĆA LJUBAV

U dvorištu robne kuće, umesto
negdašnjih pasa, znam da čekaju me
moje još nerumene jabuke i kruške.
Psi mi, eto, odoše na grane!
Visoko, jedva da se dohvate
rukom ili zagrljajem. Ali,
jabuke i kruške, ove sadanje,
sve imaju poznate one mirise
Vuleta i Žučke, kao i njihovih
tako brojnih okota, sinova
i kćeri im, unuka i pranučadi.
Veliko beše moje pleme pseće!
Beše golo bogatstvo. Vernost
i radost, obilje u nemaštini,
haos u vremenu, *pseća ljubav!*